

Parlamentet har anfægtet Rådets valg af retsgrundlag, da artikel 349 TEUF ikke kan være retsgrundlag for alle de vedtagne foranstaltninger, men kun for visse af disse, som består i undtagelser til anvendelsen af EU-retten på Mayotte. Den anfægtede forordning gennemfører imidlertid ligeledes områder vedrørende den fælles fiskeripolitik og beskyttelse af den offentlige sundhed, uden at disse foranstaltninger specifikt kan begrundes i den særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation på Mayotte.

Ifølge Parlamentet burde den pågældende retsakt derfor, i overensstemmelse med de forskellige områder, som den regulerer, have været vedtaget på grundlag af artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 168, stk. 4, punkt b), og artikel 349 TEUF.

⁽¹⁾ EUT L 354, s. 86

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-133/14)

(2014/C 175/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, W. Mölls, og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets direktiv 2013/64/EU af 17. december 2013 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF og 1999/74/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2006/7/EF, 2006/25/EF og 2011/24/EU som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union ⁽¹⁾, annulleres.
- Retsvirkningerne af direktiv 2013/64/EU opretholdes indtil ikrafttrædelsen af et nyt direktiv, der er baseret på et passende retsgrundlag.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om annullation af direktiv 2013/64/EU, som Rådet vedtog med hjemmel i artikel 349 TEUF.

Kommissionen har foreholdt Rådet, at det har vedtaget dette direktiv, selv om Kommissionen havde foreslået at basere denne retsakt på særskilte retsgrundlag, dvs. artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, artikel 168 og artikel 192, stk. 1, TEUF.

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 349 TEUF, i overensstemmelse med formålet med det anfægtede direktiv, ikke gyldigt kan bruges som retsgrundlag. Sidstnævnte artikel 349 TEUF finder kun anvendelse, når der er tale om at fravige princippet om anvendelse af den primære ret i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 355, stk. 1, TEUF. Det pågældende direktiv vedtager imidlertid alene den sekundære ret, uden at fravige traktaterne, med henblik på at imødekomme den situation, der er skabt ved Mayottes ændrede status. Denne fortolkning støttes ikke blot af ordlyden af artikel 349 TEUF, men også af traktatens system vedrørende retsgrundlag samt af historikken bag denne artikel.

⁽¹⁾ EUT L 355, s. 8.